

Ambitieuze Nederlandse wetgeving helpt mens en milieu én geeft bedrijven wereldwijd een voorsprong

Goede IMVO-wetgeving in Nederland moet impact hebben in productielanden, uitvoerbaar zijn voor bedrijven en passen in het huidige juridische bestel. Dat betekent dat wetgeving in lijn moet zijn met het internationale VN- en OESO-normenkader. Deze internationaal geaccepteerde normen worden breed gedragen en vormen nu al de basis voor het IMVO-beleid van de Nederlandse overheid en Nederlandse duurzame bedrijven. Wetgeving in lijn met dit normenkader zorgt voor een positieve impact op mens en milieu wereldwijd. Ook zal ze Nederlandse bedrijven voorbereiden op alle wetgeving die er in Europa en wereldwijd is en aankomt op het gebied van IMVO. Het voorliggende wetsvoorstel Verantwoord en Duurzaam Internationaal Ondernemen voldoet aan de OESO-richtlijnen. **Het MVO Platform roept de Tweede Kamer dan ook op om zo snel mogelijk deze wet aan te nemen en in te voeren.**

VERGELIJKING OESO-RICHTLIJNEN, EUROPESE EN NEDERLANDSE WETSVOORSTELLEN EN BOUWSTENEN

	OESO-richtlijnen	Commissie-voorstel	EU-Raadspitatie	Wetsvoorstel Nederland	Bouwstenen kabinet
Alle zes stappen van gepaste zorgvuldigheid	✓	✗	!	✓	✓
Betekenisvol betrekken maatschappelijke organisaties & vakbonden	✓	✗	!	✓	✓
Misstanden risicogericht en proportioneel aanpakken	✓	✗	✓	✓	✓
Goede toegang tot klachtenmechanisme	✓	✗	!	✓	✓
Gehele waardeketen & alle sectoren	✓	✗	✗	✓	✓
Toegang tot recht	✓	✗	✗	✓	?
Reikwijdte (omzet/medewerkers)	Alle bedrijven	>€150 miljoen / 500 fte + >250 fte in 3 risicosectoren	>€300 miljoen / 1000 fte	>€40 miljoen / 250 fte + algemene zorgplicht	>€40 miljoen / 250 fte + >50 fte in alle risicosectoren

Er is breed gedragen consensus in Nederland dat **vrijwilligheid alleen onvoldoende** is om te zorgen dat bedrijven mensenrechtenschendingen en milieuschade voorkomen en herstellen. Een verplichting voor bedrijven om in hun ketens mensenrechten en milieu te respecteren is noodzakelijk. Daarom is in het **coalitieakkoord** afgesproken dat er **nationale en Europese IMVO-wetgeving** wordt ingevoerd. Er is ook veel overeenstemming dat **IMVO-wetgeving gebaseerd moet zijn op het huidige internationale normenkader** van de Verenigde Naties en de OESO. Minister Schreinemacher heeft [meermaals aangegeven](#) dat wetgeving in lijn moet zijn met de OESO-richtlijnen. Ook VNO-NCW stelt op haar [website](#) dat “een wettelijke plicht volledig in lijn moet zijn met de huidige VN- en OESO-kaders”.

IMVO-wetgeving die volledig in lijn is met de OESO-richtlijnen en de UNGP's biedt Nederlandse bedrijven **duidelijkheid en rechtszekerheid**:

- De Nederlandse overheid verwacht van Nederlandse bedrijven al sinds 2011 dat ze aan de OESO-richtlijnen voldoen, en duurzame bedrijven hebben hun systemen daarop al ingericht. IMVO-wetgeving

creëert dus een gelijk speelveld tussen duurzame en niet-duurzame bedrijven.

- De reeds bestaande IMVO-wetten in Duitsland, Frankrijk, Noorwegen, Verenigde Staten, Verenigd Koninkrijk en Australië alsmede aanstaande wetgeving in andere landen zijn gebaseerd op dit internationale normenkader. Door Nederlandse bedrijven te verplichten volledig aan de OESO-richtlijnen te voldoen, voldoen ze aan alle IMVO-wetten wereldwijd.
- Naast brede gepaste zorgvuldigheidswetgeving komt de EU de komende jaren ook met wetgeving op het gebied van duurzaamheidsrapportage, duurzame investeringen (de taxonomie), ontbossing, batterijen en gedwongen arbeid. Als bedrijven de OESO-richtlijnen implementeren is dat een grote stap richting het voldoen aan deze verschillende EU-verordeningen en -richtlijnen. Nederlandse wetgeving kan bedrijven een voorsprong geven in de voorbereiding op deze EU-regels.

Deze wet kan dan vervolgens **als blauwdruk dienen voor het Europese proces**, naast de Franse Loi de Vigilance en de Duitse Lieferkettengesetz. Dan kan Nederland samen met die landen ook daadwerkelijk weer **een koploperrol** pakken binnen Europa, en kunnen Nederlandse bedrijven zich terdege voorbereiden op Europese wetgeving.

In onze [uitgebreide reactie](#) op het wetsvoorstel Verantwoord en Duurzaam Internationaal Ondernemen doen we nog een aantal suggesties om de wet nog verder te versterken, zoals het vergroten van de reikwijdte tot alle bedrijven en het expliciet opnemen van leefbaar loon/inkomen in de wet.

Draagvlak IMVO-wetgeving in Nederland is groot

Er is veel steun voor IMVO-wetgeving bij zowel het maatschappelijk middenveld als het bedrijfsleven. Zo steunen meer dan 130 bedrijven, maatschappelijke organisaties, vakbonden, religieuze organisaties en academici het [Initiatief Duurzaam en Verantwoord Ondernemen](#) (IDVO), dat pleit voor de invoering van MVO-wetgeving in Nederland als opstapje naar ambitieuze Europese wetgeving. Steun is er ook van bedrijfennetwerk [MVO Nederland](#), een groep van [50 bedrijven](#) in Nederland en verschillende oproepen van [grote](#) én [mkb-bedrijven](#) in de media. In september 2020 adviseerde de [SER](#) het kabinet om MVO-wetgeving in te voeren. Ruim 40.000 consumenten ondertekenden [een petitie](#) voor nationale wetgeving op duurzaam ondernemen en uit een [opiniepeiling](#) blijkt dat 80 procent van de Nederlandse burgers strenge MVO-wetgeving steunt.

Drie voorbeelden van misstanden

Het MVO Platform heeft [een lijst](#) gepubliceerd van 23 berichten over negatieve gevolgen voor mensenrechten of internationale milieunormen waar bedrijven die op de Nederlandse markt actief zijn bij betrokken zijn. Drie voorbeelden:

- De zandaanwinningactiviteiten van Boskalis ten behoeve van een havenuitbreiding in Indonesië hebben [grote gevolgen](#) voor duizenden kleinschalige vissers en hun families, die hierdoor hun [inkomsten](#) verloren.
- De in Nederland gevestigde bedrijven Unilever, Cargill, AAK, Bunge en Nestlé verwerken [palmolie](#) uit Guatemala waarbij vrouwen en hun gemeenschappen slachtoffer zijn van landroof, water- en milieuvuiling en geweld.
- Onder meer C&A, Hugo Boss, Aldi en Lidl kopen kleding in die is vervaardigd door [Oeigoerse dwangarbeiders](#), schrijft mensenrechtenorganisatie ECCHR.

